

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Tomàs More i el bon humor

En un dels llibres-entrevista fet al papa Francesc, concretament el que porta per títol *Déu és jove* (Ed. Columna), que recull les declaracions fetes al periodista i escriptor Thomas Leoncini, el Papa apunta dues de les qualitats que necessàriament hauríem de demanar a Déu. Aquestes són l'entusiasme i l'alegria.

«Per poder respirar —diu el papa Francesc— és fonamental el sentit de l'humor, que està connectat a la capacitat de gaudir i entusiasmar-se. Tenir sentit de l'humor ajuda també a estar de bon humor i, quan estem de bon humor, és més fàcil conviure amb els altres i amb nosaltres mateixos». Tot un programa de vida que podria transformar la nostra existència i la dels qui ens envolten.

El Sant Pare, citant un pensament de l'escriptor anglès G. K. Chesterton, ens recorda: «La vida és una cosa massa seriosa per prendre-se-la seriosament». En aquest context, el Papa fa aquesta confessió a l'entrevistador i a cada un de nosaltres: «Cada dia, des de fa quasi quaranta anys, demano al Senyor aquesta gràcia i ho faig amb una oració que va escriure sant Tomàs More». Es diu la *Pregària del bon humor*.

«Dona'm, Senyor, una bona digestió i, no cal dir-ho, alguna cosa per digerir.
Dona'm la salut del cos
i el bon humor que ens cal per mantenir-la.

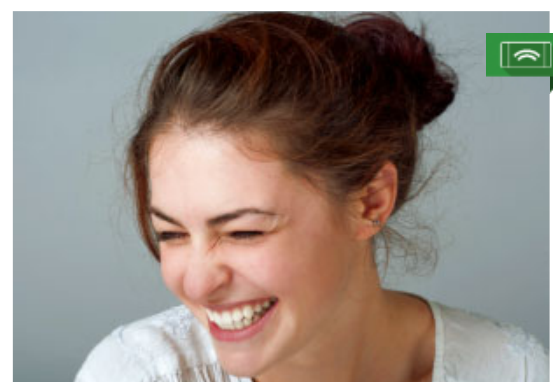
Dona'm una ànima sana, Senyor,
que tingui sempre davant dels ulls
allò que és pur i bo,
perquè no s'escandalitzi davant del pecat,
sinó que trobi la manera de remeiar-lo.

Dona'm una ànima, Senyor,
que no conegui l'avorriment,
ni el remugueig ni el ploríc ni la queixa,
i no em deixis prendre gaire seriosament
aquesta cosa que es fica per tot arreu
que anomenem el Jo.

Dona'm, Senyor, el sentit de l'humor:
Fes-me capaç de riure d'un acudit,
perquè sàpiga treure una mica d'alegria de la vida
i la pugui compartir amb els qui m'envolten.

Amén.»

Sant Tomàs More és el patró dels polítics. Ell, com a canceller del rei Enric VIII, va viure la glòria i també el pes de la responsabilitat d'exercir un alt càrrec públic. És un màrtir de la fe i un testimoni de fidelitat a la pròpia consciència, perquè per desaprovar el nou matrimoni del seu rei fou condemnat a mort, acusat d'alta traïció. Aquest sant, malgrat les dificultats i pressions que va patir al llarg de la vida, va fer tot el possible per no perdre mai el bon humor. És un testimoni precós, que ens recorda com el bon hu-

mor és un do que hem de demanar a Déu, però que també necessita la nostra col·laboració i esforç.

Era tal la seva voluntat de no perdre mai el bon humor que, fins i tot en el moment dramàtic de pujar al cadafal, va demanar que l'ajudessin a pujar-hi i va afegir: «Baixar-ne ja ho faré jo sol». I no només això, sinó que davant del botxí, mentre s'apartava la barba del coll perquè no la hi fessin malbé amb la decapitació, va dir: «La meua barba no ha ofès el rei i, per tant, no cal tallar-la.»

Benvolguts germans i germanes, ¿per què no viure a l'estil de sant Tomàs More? ¿Us animeu a seguir el papa Francesc dient cada dia aquesta preciosa *Pregària del bon humor*? Bon diumenge i bona setmana a tots.

ACTUALITAT

L'alcaldeessa Colau i el cardenal Omella reflexionen sobre l'acollida de refugiats

El passat dimecres 12 de juliol, el Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona va acollir l'acte de presentació del darrer número de la revista *Qüestions de Vida: Era foraster i em vau acollir*. Van intervenir l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau; el cardenal de Barcelona, Joan Josep Omella; i el director de QVC, Francesc Torralba, patró de la Fundació Joan Maragall.

Tant l'alcaldeessa com l'arquebisbe de Barcelona van coincidir en la necessitat de reaccionar davant aquest clam que es pronuncia des de les fronteres. Segons va declarar Ada Colau, «el conjunt de la política europea no ha estat prou a l'alçada» i «està en les mans d'Europa el fet de poder evitar les morts que continuen produint-se». «L'únic dilema moral que

tenim és plantejar-nos si ho volem fer bé o malament» —exposava l'alcaldeessa—. En aquesta línia, el cardenal Omella va senyalar la Bíblia com a full de ruta

que «ens ensenya a obrir als ulls i ens guia a una actitud d'acollida».

Tots dos van coincidir en com acollir suposa una oportunitat per a Europa. Tal com deia Colau, «és la vella Europa que avui està en crisi, que dubta i titubeja dels seus valors fundacionals, la que necessita aquesta segona oportunitat». Omella va subratllar com «els immigrants no són un perill sinó una oportunitat per canviar i créixer».

En la seva intervenció, el Dr. Francesc Torralba va exposar l'imperatiu de l'hospitalitat des de la tradició judeocristiana, l'exigència d'acollir, de transcendir la por, de desfer prejudicis, d'acollir l'altre i aprendre de l'altre.

ENTREVISTA

Aprender a escoltar

PAULA TÉLLEZ

La Gna. Paula Téllez fa 21 anys que és al Monestir cistercenc d'Armenteira (Pontevedra), del qual actualment és la mestra de novícies; també s'encarrega del laboratori de cosmètica natural de que disposen. Abans d'entrar al monestir va estudiar *Ingeniería de Montes* a la Universitat Politècnica de Madrid i va exercir com a tal a la Xunta de Galícia, durant cinc anys. A final de juny, la Gna. Paula va participar a Montserrat en un curs de formació per a mestres de novícies cistercencs i benedictins d'Espanya, que van tractar el tema de l'escolta.

Quina és la prioritat avui en la formació de novícies?

La trobada viva amb Jesús; per això és fonamental tenir la vida il·luminada. És a dir, conèixer-se una mateixa, amb els nostres dons i ferides. Una base humana és nuclear per a un camí espiritual de compromís en una comunitat religiosa. També la formació intel·lectual és molt important, perquè t'obre horitzons de coneixement, fonamentals per a tenir una postura pròpia davant la realitat.

El fet d'entrar postulants amb edats més madures condiciona la seva formació?

Sempre dic que és molt necessari saber el que es deixa quan s'ingressa en un monestir. Per això és molt bo poder estudiar, treballar, tenir amics, enamorar-se... abans d'entrar. És cert que avui arriben als monestirs persones ja madures, que potser tinguin una vocació contemplativa molt genuïna, però la vocació monàstica és una altra cosa. Sens dubte, a l'inici d'entrar tot és nou i cal adaptar-se al ritme de la comunitat.

Per què val la pena la vida monàstica?

L'aventura monàstica és fascinant; m'omple com a persona, com a creient, com a dona... La meua mirada cap a la realitat ha canviat molt al llarg dels anys; s'han obert finestres a la Transcendència, a Crist, dins meu, a les relacions amb els altres i a la bellesa de la vida.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Un altre jaç al carrer

En un dels arcs exteriors d'una església que deixa un espai entre columnes apareixen, de tant en tant —sovint uns quants dies seguits—, uns cartrons i un matalàs prim plegats, també alguns llençols. Quan la nit s'apropa, desapareixen. Els utilitzà per improvisar un llit on dormir un dels molts sensesostre que ho han de fer al carrer. Són molts i sembla que cada dia són més els que, quan arriba la nit, no tenen on anar a dormir i improvisen un jaç precari on poden i els deixen, sigui al peu d'una porta que no s'utilitza, sigui en un aparador en desús, sigui en el vestíbul d'un banc...

Fa uns dies, un jove coincidí amb la persona que guardava els cartrons i el matalàs a l'arc de l'església. El saludà, s'assegué al seu costat i encetaren una conversa en què l'home, d'uns cinquanta anys, li explicà la història de la seva desgràcia i com havia arribat a dormir al carrer després de perdre la feina, l'habitatge, la família i de passar per la beguda, la deixadesa i l'abandonament personal, la presó... «Em vaig perdre el respecte a mi mateix, també les raons per viure i el sentit de la vida. Va ser una etapa fosca i molt dura, de desesperació». L'home li comentà que sub-

sistia, amb moltes dificultats, gràcies a l'ajuda material i psicològica que ofereixen determinades entitats dedicades a l'ajuda de persones que es troben en situacions semblants a la seva, encara que moltes no volen ni acostar-s'hi. Li va agrair molt l'estona de conversa perquè —li digué— «hi ha persones que ens tenen por i ens miren malament perquè fem pudor o temen que els fem alguna malifeta i, també, perquè pensen que estem molt deteriorats i som agressius. És veritat que poden haver tingut alguna mala experiència». Abans d'acomiar-se, el noi li va donar els diners que portava a sobre, que eren ben pocs.

«Anava caminant cap a casa —em comentà el noi— content i alhora interpel·lat: com pot ser que mai hagués pensat que, darrera cada persona que viu al carrer en la indigència, hi ha una història personal de dolor i soledat? També vaig pregar per l'home que s'havia creuat en el meu camí, pels seus companys i per les entitats i les persones que els acullen i els ofereixen ajuda». «En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40). El noi va sentir que Déu era a prop.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Contemplar la obra de Dios

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Quizás el verano es un tiempo favorable para detenernos y mirar a nuestro entorno: personas, cosas, naturaleza... «Es necesario aprender a fiarnos y a callar ante el misterio de Dios y a contemplar en humildad y silencio su obra, que se revela en la historia y que tantas veces supera nuestra imaginación», nos decía el Papa el día de la fiesta del nacimiento de san Juan.

«El pueblo de Dios es capaz de vivir la fe con alegría, con sentido de asombro, de sorpresa y de gratitud», indicaba Francisco y nos invitaba a preguntarnos si nuestra fe es gozosa y si está abierta a la sorpresa de Dios y a la acción de gracias.

En los momentos de gozo y en los momentos de dolor, el Señor está con no-

sotros, «Dios, que se preocupa por nuestra vida, que la quiere revivir, y para hacer esto nos llama por nuestro nombre, reconociendo el rostro personal de cada uno. Cada hombre es una historia de amor que Dios escribe en esta tierra», explicaba el Papa en la Audiencia del 17 de mayo de 2017, al hablar de santa María Magdalena, la primera en ver a Jesús resucitado: apóstola, invadida por la alegría, «apóstola de la nueva y más grande esperanza, apóstola de la Resurrección».

Que nuestra Madre María nos ayude a oír la voz del Señor que nos llama por nuestro nombre para que, con el corazón lleno de alegría, «anunciemos que hemos visto y oído al Señor!»

Lectures de la missa diària i santoral

23. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jn 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa. Sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Dimarts [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 84 / Mt 12,46-50]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalupe.

25. ■ Dimecres [Ac 4,33;5.12-33;12,1b-2 / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya. Santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Dijous [Jr 2,1-3.7-8.12-13 / Sl 35 / Mt 13,10-17]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Divendres [Jr 3,14-17 / Sl 31 / Mt 13,18-23]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Dissabte [Jr 7,1-11 / Sl 83 / Mt 13,24-30]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089);

29. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2Re 4,42-44 / Sl 144 / Ef 4,1-6 / Jn 6,1-15]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners. Sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

Intencions del Sant Pare per al mes de juliol

Perquè els sacerdots que viuen amb patiment i en la soledat el treball pastoral se sentin confortats amb l'ajut de l'amistat amb el Senyor i amb els germans.

MATERIAL DE DIFUSIÓ DEL NOU PLA PASTORAL DIOCESÀ

EIX 4: LA FRATERNITAT

«En això coneixerà tothom que sou els meus deixebles si us estimeu els uns als altres...» (Jn 13,55)

Fragments de la iconografia de Nihilfor Octavian Dieu, propietat de R. O.

Fraternitat

Església Arxidiocesana
de Barcelona

PLA PASTORAL DIOCESÀ

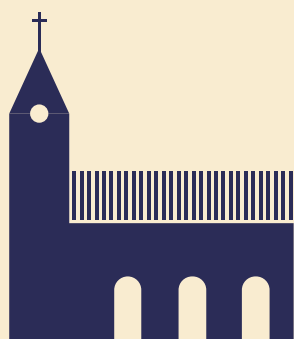
MATERIAL DE DIFUSIÓ DEL NOU PLA PASTORAL DIOCESÀ

EIX 4: LA FRATERNITAT

L'amor i la solidaritat entre les persones és senyal de **força de la comunitat cristiana**.

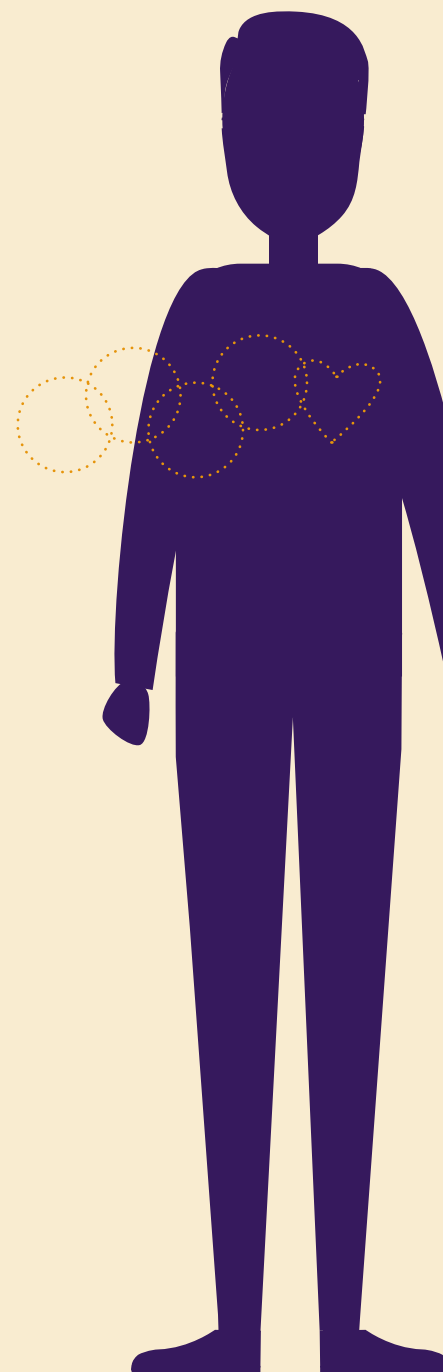
Cal que **l'empatia, la comprensió i la confiança** guiïn les relacions entre persones, comunitats i grups per fer Església.

S'han d'obrir les portes de l'Església i passar-hi en els dos sentits. Fer-nos presents de manera senzilla en llocs culturals o lúdics de l'entorn de les parròquies.

Un repte pendent:

que els laics i les dones tinguin una major participació i corresponsabilitat en les tasques parroquials.

"En això coneixerà tothom que sou els meus deixebles si us estimeu els uns als altres..." (Jn 13,55)

PLA PASTORAL DIOCESÀ

La resta de materials de difusió del nou Pla pastoral estan disponibles al web diocesà:

En català: <https://www.esglesiabarcelona.cat/sortim-pla-pastoral/>

En castellà: <https://www.esglesiabarcelona.cat/es/salgameos-plan-pastoral/>

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor. Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent, que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses però ara la sang del Crist us ha apropat. Ell és la nostra pau. De dos pobles, n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la Bona Nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veni ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica». Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar.

Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, hi van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells.

Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 23,1-6)

¡Ay de los pastores que dispersan y dejan que se pierdan las ovejas de mi rebaño! —oráculo del Señor—. Por tanto, esto dice el Señor, Dios de Israel, a los pastores que pastorean mi pueblo: «Vosotros dispersasteis mis ovejas y las dejasteis ir sin preocuparos de ellas. Así que voy a pedir cuentas por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las apacienten, y ya no temerán ni se espantarán. Ninguna se perderá —oráculo del Señor—. Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que daré a David un vástago legítimo: reinará como monarca prudente, con justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y le pondrán este nombre: El-Señor-nuestra-justicia.»

Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: ahora, gracias a Cristo Jesús, los que un tiempo estabais lejos estáis cerca por la sangre de Cristo. Él es nuestra paz: el que de los dos pueblos ha hecho uno, derribando en su cuerpo de carne el muro que los separaba: la enemistad. Él ha abolido la ley con sus mandamientos y decretos, para crear, de los dos, en sí mismo, un único hombre nuevo, haciendo las paces. Reconcilió con Dios a los dos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, a la hostilidad. Vino a anunciar la paz: paz a vosotros los de lejos; paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre por medio de él en un mismo Espíritu.

✠ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús, y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros a solas a un lugar desierto a descansar un poco». Porque eran tantos los que iban y venían, que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a solas a un lugar desierto. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y se compadeció de ella, porque andaban como ovejas que no tienen pastor; y se puso a enseñarles muchas cosas.

El Senyor és el meu Pastor

P. JAUME SIDERA, claretià

«Veni tots sols en un lloc despoblat i reposeu». ¿És una amable invitació a unes merescudes vacances, oi? Anem tan estressats!... Als Apòstols els passava quelcom semblant. No els vagava ni de menjar ni d'esplaiar-se amb Jesús. Ara podran explicar-li tot el que han fet i ensenyat.

Imitem els Apòstols: expliquem a Jesús com ens ha anat la setmana. Els encerts i desencerts petits o grossos i també aquella notícia poc agradable: la malaltia o la mort d'alguna persona estimada o...

Però les vacances de Jesús són unes vacances solidàries. Quan s'esperaven unes hores de pau, la gent els trenca les oracions. Són com *ovelles sense pastor* dispersades per pastors irresponsables i egoistes. El Cor de Jesús hi sent una immensa compassió. Han arribat els dies que anunciava el profeta Amós: «Venen dies que enviaré fam al país: no fam de pa ni set d'aigua, sinó fam d'escoltar la meua paraula.»

Jesús, bon Pastor, satisfà aquesta fam de paraula instruint-los llargament. Els fa descansar en prats deliciosos, els mena al repòs vora l'aigua, els guia per camins segurs, perquè els estima.

Sant Pau completa l'ensenyament de Jesús. Jesús fa de tots els pobles un de sol, bo i destruint la paret que els separava: la llei, la religió, la raça, la tradició. *Ha creat una nova humanitat* unint-nos en un mateix Esperit. I ens ha obert de bat a bat l'accés al Pare. I tots, cadascú en el llenguatge que li és propi, pot adreçar-se-li resant el Parenostre...

Demanem que l'Esperit Sant desvetlli en els qui ens governen les entranyes de misericòrdia davant la multitud malmenada i desorientada, afeada i assedegada de llum i de veritat.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Del dilluns 23 al divendres 27. El cardenal Joan Josep Omella viatja amb els capellans joves de l'arxidiòcesi fins a Liverpool (Anglaterra). Activitat privada d'accés restringit.

Actes

Recés d'estiu al Monestir de Sant Pere. «Val més pa sec menjat en pau», resseguint el llibre dels Proverbis. De dilluns 27 d'agost al dissabte 1 de setembre, meditació segons el mètode de la *Lectio divina*, acompanya la Gna. Conxa Adell. Els interessats poden adreçar-se a: conxadell@gmail.com o al t. 682 705 003.

50è aniversari de la mort de Mn. Jaume Busquet. Dimecres 25 de juliol (20 h), en la festivitat de Sant Jaume, se celebrarà una eucaristia presidida pel bisbe auxiliar, Mons. Antoni Vadell, en commemoració del 50è aniversari de la mort de l'antic rector de la parròquia Mn. Jaume Busquet Casals, a la mateixa parròquia (Plaça Espanyola, barri de la Torrassa de l'Hospitalet de Llobregat).

Notícies

Sant Cristòfol segueix protegint els conductors. Sant Cristòfol, 10 de juliol, protector dels automobilistes. Un any més, la capella de Sant Cristòfol, al bell mig de Barcelona, ha aplegat cotxes de tots els models, estils i colors diferents. En un horari de 9 a 14 h i de 17 a 19 h, tots els cotxes, també els més antics que van desfilar fins a arribar a la capella, van poder ser beneïts, tot rebent com a obsequi una rosa i una medalla del sant. Enguany, Bartomeu Chapa, de la parròquia de Sant Francesc d'Assís del

Poblenou, ha estat l'encarregat de beneir tots els cotxes que passaven en cerca d'aquella ajuda i protecció necessària per part del sant.

Publicacions

A cor obert. Crònica d'una malaltia, per Mn. Enric Roig Sansegundo. (Llibre autoeditat, 318 pàgines amb fotografies). L'autor és un sacerdot de la diòcesi de Barcelona amb una clara vocació també literària. En aquest llibre, escrit realment «a cor obert», ens ofereix unes «confessions» sobre la manera com ha viscut la greu malaltia que li fou diagnosticada. La major part del llibre és en prosa, però el darrer centenar de pàgines són poesies que expressen, molt bellament i amb molta energia espiritual, les seves vivències. Uns versos que evidencien en l'autor una veritable capacitat poètica. El llibre es pot trobar a la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5).

In memoriam

Mn. Francesc Malgosa Riera va morir cristianament el passat 10 de juliol als 91 anys. Fill de Terrassa, va ser ordenat l'any 1951 i destinat a la parròquia de Sant Josep Oriol. Amb la creació de la diòcesi de Terrassa hi va quedar incardinat. Però si per una cosa serà recordat sempre Mn. Malgosa, serà per ser el fundador, amb Mn. Jarque, de la publicació *Catalunya Cristiana*, setmanari cristià fundat l'any 1979, del qual també va ser subdirector fins a l'any 1993. Teòleg, periodista, escriptor i poeta va escriure una vintena de llibres, especialment de poesia, assaig i amb alguna incursió a la novel·la. La missa exequial es va celebrar el passat dissabte, 14 de juliol, a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol, on va residir els últims anys de la seva vida, cerimònia que va presidir el bisbe de Terrassa Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Tomás Moro y el buen humor

En uno de los libros-entrevista hecho al papa Francisco, concretamente el que lleva por título *Dios es joven* (Planeta Testimonio), que recoge las declaraciones hechas al periodista y escritor Thomas Leoncini, el Papa apunta dos de las cualidades que necesariamente tendríamos que pedir a Dios. Estas son el entusiasmo y la alegría.

«Para poder respirar —dice el papa Francisco— es fundamental el sentido del humor, que está conectado a la capacidad de disfrutar y entusiasmarse. Tener sentido del humor ayuda también a estar de buen humor y, cuando estamos de buen humor, es más fácil convivir con los otros y con nosotros mismos». Todo un programa de vida que podría transformar nuestra existencia y la de los que nos rodean.

El Santo Padre, ayudándose de un pensamiento del escritor inglés G. K. Chesterton, nos recuerda: «La vida es una cosa demasiado seria para

tomársela seriamente». En este contexto, el Papa hace esta confesión al entrevistador y a cada uno de nosotros: «Cada día, desde hace casi cuarenta años, pido al Señor esta gracia y lo hago con una oración que escribió santo Tomás Moro». Se llama la *Oración del buen humor*:

«Concédeme, Señor, una buena digestión, y también algo que digerir.

Concédeme la salud del cuerpo, con el buen humor necesario para mantenerla.

Dame, Señor, un alma santa que sepa aprovechar lo que es bueno y puro, para que no se asuste ante el pecado, sino que encuentre el modo de poner las cosas de nuevo en orden.

Concédeme un alma que no conozca el aburrimiento,

las murmuraciones, los suspiros y los lamentos y no permitas que sufra excesivamente por ese ser tan dominante que se llama Yo.

Dame, Señor, el sentido del humor. Concédeme la gracia de comprender las bromas, para que conozca en la vida un poco de alegría y pueda comunicársela a los demás.

Así sea.»

Santo Tomás Moro es el patrón de los políticos. Él, como canciller del rey Enrique VIII, vivió la gloria y también el peso de la responsabilidad de ejercer un alto cargo público.

Es un mártir de la fe y un testigo de fidelidad a la propia conciencia, porque por desaprobar el nuevo matrimonio de su rey fue condenado a muerte acusado de alta traición. Este santo, a pesar de las dificultades

y presiones que vivió, hizo todo lo posible por no perder nunca el buen humor. Es un testimonio precioso, que nos recuerda cómo el buen humor es un don que tenemos que pedir a Dios, pero que también necesita nuestra colaboración y esfuerzo.

Era tal su voluntad de no perder nunca el buen humor que, incluso en el momento dramático de subir al cadalso, pidió que lo ayudaran a subirse y añadió: «Bajarme ya lo haré yo solo». Y no solo eso, sino que ante su verdugo, mientras se retiraba la barba del cuello para que no se la estropearan con la decapitación, dijo: «Mi barba no ha ofendido al rey y, por lo tanto, no se debe cortar.»

Queridos hermanos y hermanas, ¿por qué no vivir al estilo de santo Tomás Moro? ¿Os animáis a seguir al papa Francisco rezando cada día esta preciosa *Oración del buen humor*? Feliz domingo y feliz semana a todos.

Seguiu-nos

www.esglesiaibarcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiaibcn](https://twitter.com/esglesiaibcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT